

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 1. Declaratur, & confirmatur prior propositionis pars.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
.128

Declaratur, & confirmatur prior propositionis
pars.

2: **I**N priori igitur parte asserit huiusmodi affectiones, seu perceptiones spirituales, valde reconditas, & perfectas non posse perfectè cognosci, vel ab ipsa anima, quæ eis afficitur, nec à spiritali Magistro animam gubernante; & hoc verissimum est, huiusmodi namque affectionibus propiissimè convenit nomen Theologie Mysticæ, quod, vi sæpè in præcedentibus admonuimus, rem valde secretam, & occultam significat. Vnde doctrinam hanc docent communiter SS. Patres D. Bernardus serm. 74. in Cant. ubi sermonem instituens de introitu Dei in animam, sic inquit: *Fateor, & mihi aduentasse Verbum, & pluries, cumque sapius intraverit ad me, non sensi aliquoties cum intraverit, adesse, sensi adfuisse recordor, interdum, & presentire potui introitum eius, sentire nunquam, sed ne exitum quidem, nam vnde in animam meam venerit, quoque abierit, deus eam dimittens, sed & qua, vel introierit, vel exierit etiam ignorare me fateor, secundum illud: Nesci vnde veniat, aut quo vadat, nec mirum tamen, quia ipse est, cui dictum est, & vestigia tua non cognoscuntur, &c. Et paucis interpositis subiungit: Ita igitur intrans ad me aliquoties Verbum sponsus, nullus unquam introitum suum indicijs innatescere fecit, non voce, non specu, non incessu, &c. Quam etiam doctrinam repetit idem Bernardus citatus à D. Bonavent. in lib. de quatuor mentalibus exercitijs, qui soliloquium appellatur cap. 2. inquit: Nonnunquam quasi clausis oculis benè tesu ad te inhiam, mitto mihi in os cordis, quod non licet mihi scire quid sis, &c. Consonat Hugo Victorinus ibi ab eodem D. Bonavent. citatus, sic de hac re loquens: tam nesciunt ubi se esse conspiciunt, & quasi amplexibus amoris aliquid intus tenent, & nesciunt quid sit, & tamen totis viribus tenere concupiscunt. Accedit D. Gregor. ibidem citatus inquit: tubilus dicitur ineffabile mentis gaudium, quod non abscondi, non sermonibus aperiri potest, sed tamen quibusdam motibus aperitur, licet nullis propriis exprimatur &c. Quam doctrinam approbant D. Bonavent. loco citato, Rosignol. de disciplina Christianæ perfectionis lib. 3. c. 14. Auctor traç. de via salutis apud Dionysium Carthusianum, &c.*

§. II.

Elucidatur, & testimonijs Sanctorum Patrum corroboratur secunda pars propositionis.

3: **D**EINDE in 2. part. huius propositionis, in qua asserit Mysticus noster Doctor huiusmodi affectiones, & perceptiones spirituales valde sublimes, & reconditas non debere ex operibus, aut considerationibus nostris, vel diligentijs, non excludit huiusmodi dependentiam, seu potius coaptationem, & convenientiam cum illis, tanquam cum dispositionibus, seu meritis de congruo, cum potius ibi expressè asserat: Licet huiusmodi res sint bona dispositiones ad illa &c. sed solum excludit dependentiam ab illis, tanquam à meritis de condigno, seu infallibilibus, & in hoc sensu, quem ipsemet Mysticus noster Doctor explicuit, verissima est hæc propositio: etenim, 128